3To 340/2015 - 210

ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. října 2015, v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Dvořákové a soudců JUDr. xxxxxxxxxxxxxxx a Mgr. xxxxxxxxxxxxxxx **odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále** proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 12. 8. 2015, sp. zn. 66 T 103/2015, a rozhodl **t a k t o:**

Podle § 258 odst. 1 písm. b, d, odst. 2 tr.ř. se z podnětu odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále napadený rozsudek **z r u š u j e ve výroku o vině pod bodem 1, 2 ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř.**, **při nezměněném výroku o vině pod bodem 3 výroku rozsudku se**

## Obžalovaný xxx ,

nar. XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX,

**n o v ě u z n á v á v i n n ý m**

1.

dne 26. 4. 2015 kolem 00.03 hodin v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX, v podnapilosti vzbudil v ložnici svou družku x x x, požadoval po ní její mobilní telefon, aby jej mohl zkontrolovat, poté ji přiměl přejít do obývacího pokoje, začal ji slovně napadat a vyčítat různé věci, vyhrožoval zbitím i zabitím, kdy chtěl, aby se přiznala k nevěře, z pokoje odešel do kuchyně pro nůž, aby zesílil důraz svého jednání, poškozená, když slyšela otevírání zásuvky s příbory, ve strachu z obviněného uchopila svůj mobilní telefon, pokoušela se vytočit číslo 158 s tím, že přivolá policii, což však obžalovaný při návratu spatřil, kuchyňský nůž s délkou čepele 19 cm držel podhmatem zespodu ve výši svého pasu, přistoupil k poškozené, nůž jí držel ve vzdálenosti přibližně 15 cm od hrudníku, požadoval vydání mobilu s tím, že nikam volat nebude, při tomto nůž pozvedl a mířil jeho čepelí proti hrudníku x x x, která mu z obav o své zdraví telefon vydala, následně začala volat o pomoc děti, které spaly v sousedních pokojích, poté dveře otevřela nezletilá dcera x x x , která incident přes dveře slyšela, otce napomenula, aby matku nožem neohrožoval, že sama zavolá policii, přičemž v tuto chvíli obžalovaný za dcerou do pokoje odešel a poškozené se podařilo z domu utéci,

**t e d y**

jiného násilím a pohrůžkou násilím nutil, aby něco konal a spáchal takový čin na svědkovi a se zbraní

2.

dne 26. 4. 2015 kolem 00.30 hodin v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX, po předchozím konfliktu se svou družkou x x x, kdy tuto ohrožoval nožem a byl vyrušen nezletilou dcerou x x x, která mu sdělila, že přivolá policii, za touto v podnapilosti vyběhl do jejího pokoje, uchopil její ruku, ve které držela mobilní telefon ve snaze přivolat policii, silou jí rukou kroutil až do doby, kdy poškozená sevření povolila, mobilní telefon jí z ruky vytrhnul, a aby jí zamezil v přivolání policie, odnesl telefon do sousední místnosti, kdy poškozené pod pohrůžkou zbití nařídil, aby z pokoje již nikam nevycházela, což ze strachu dodržela až do ranních hodin,

**t e d y**

jiného násilím a pohrůžkou násilím nutil, aby něco konal a spáchal takový čin na svědkovi

**č í m ž s p á c h a l**

pod body 1, 2

zločin vydírání podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. c), e) tr. zákoníku

**n o v ě s e o d s u z u j e**

za skutky pod body 1, 2, 3 výroku rozsudku

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 ( tří ) let.**

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 let.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému jako **podmínka osvědčení ukládá povinnost, aby se ve zkušební době zdržel požívání alkoholických nápojů, či jiných návykových látek, a to v jakémkoliv množství.**

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškozená VZ ČR odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

**Jinak zůstává napadený rozsudek n e z m ě n ě n .**

## O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudek byl obžalovaný pod bodem 1 výroku rozsudku uznán vinným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, pod bodem 2,3 přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 3 zvlášť závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 odst. 2 písm. a tr. zákoníku. Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 ( tří ) let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku

byla obžalovanému jako podmínka osvědčení uložena povinnost, aby se ve zkušební době zdržel požívání alkoholických nápojů, či jiných návykových látek a to v jakémkoliv množství. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená VZ ČR odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jednání se podle rozsudku dopustil tím, že

*1. dne 26.4.2015 kolem 00.03 hodin v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX, v podnapilosti vzbudil v ložnici svou družku xxx, požadoval po ní její mobilní telefon, aby jej mohl zkontrolovat, poté ji přiměl přejít do obývacího pokoje, začal ji slovně napadat a vyčítat různé věci, vyhrožoval zbitím i zabitím, kdy chtěl, aby se přiznala k nevěře, z pokoje odešel do kuchyně pro nůž, aby zesílil důraz svého jednání, poškozená, když slyšela otevírání zásuvky s příbory, ve strachu z obviněného uchopila svůj mobilní telefon, pokoušela se vytočit číslo 158 s tím, že přivolá policii, což však obžalovaný při návratu spatřil, kuchyňský nůž s délkou čepele 19 cm držel podhmatem zespodu ve výši svého pasu, přistoupil k poškozené, nůž jí držel ve vzdálenosti přibližně 15 cm od hrudníku, požadoval vydání mobilu s tím, že nikam volat nebude, při tomto nůž pozvedl a mířil jeho čepelí proti hrudníku xxx, která mu z obav o své zdraví telefon vydala, následně začala volat o pomoc děti, které spaly v sousedních pokojích, poté dveře otevřela nezletilá dcera x x x , která incident přes dveře slyšela, otce napomenula, aby matku nožem neohrožoval, že sama zavolá policii, přičemž v tuto chvíli obžalovaný za dcerou do pokoje odešel a poškozené se podařilo z domu utéci,*

*2. dne 26.4.2015 kolem 00.30 hodin v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX, po předchozím konfliktu se svou družkou xxx, kdy tuto ohrožoval nožem a byl vyrušen nezletilou dcerou x x x , která mu sdělila, že přivolá policii, za touto v podnapilosti vyběhl do jejího pokoje, uchopil její ruku, ve které držela mobilní telefon ve snaze přivolat policii, silou jí rukou kroutil až do doby, kdy poškozená sevření povolila, mobilní telefon jí z ruky vytrhnul, a aby jí zamezil v přivolání policie, odnesl telefon do sousední místnosti, kdy poškozené pod pohrůžkou zbití nařídil, aby z pokoje již nikam nevycházela, což ze strachu dodržela až do ranních hodin,*

*3. dne 26.4.2015 v době nejméně od 00.35 hodin v XXX, okres XXX, před rodinným domem č. XXX, dostihl svou družku xxx, která před ním po předchozím slovním i fyzickém napadení z domu utekla, na přilehlé komunikaci ji začal slovně urážet hrubými výroky, nejméně 2x ji udeřil dlaní do obličeje a 1x do hlavy, nutil ji, aby se vrátila domů, což jmenovaná odmítala, načež jí uchopil za vlasy a táhl zpět do domu, v rámci tohoto jí vytrhl chomáče vlasů, jež vyčesávala ještě druhý den, v obývacím pokoji ji přiměl si lehnout na rozkládací gauč a vysvléci se s tím, že požaduje pohlavní styk, když poškozená odmítala, vyhrožoval jí zbitím, z obav z jeho osoby a jeho výhrůžek si poškozená vysvlékla kalhotky, když na stole měl obžalovaný navíc stále položený kuchyňský nůž s délkou čepele 19 cm, xxx následně přilehnul k poškozené, i přes její slovní odpor jí nejprve osahával na prsou, později zasunul prsty do pochvy, z boku zasunul pohlavní úd do jejího přirození, následně poškozenou otočil na záda a pokračoval v kopulačních pohybech s cílem se uspokojit, poté dále poškozenou osahával na prsou, bránil jí odejít do ložnice, kam se jí podařilo utéci až kolem 03.00 hodin.*

Proti rozsudku podala odvolání státní zástupkyně OSZ v Bruntále v neprospěch obžalovaného. Zaměřila ho do právní kvalifikace jednání obžalovaného, pod bodem 2 výroku rozsudku, když se neztotožnila s tím, že soud neuznal obžalovaného vinným zločinem podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, byť se obžalovaný tohoto jednání dopustil na svědkovi. Poté uvedla, že dle ustálené soudní praxe má pojem svědek v dané souvislosti širší pojem než pojem pro výkon. Postačí jakákoliv, byť vzdálená souvislost. Za svědka je třeba považovat nejen osobu, jež byla alespoň jako svědek předvolána, ale i osobu, kterou pachatel vydírá pro její budoucí výkon svědecké povinnosti, neboť za svědka je třeba považovat svědka v materiálním smyslu tedy osobu, která vnímala skutečnosti, které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem takového svědka od řádného plnění povinností z trestního řádu odradit. V posuzované trestní věci byla poškozená v postavení svědka, když chtěla přivolat policii. V této souvislosti odkázala na rozhodnutí NS ČR ze dne 25. 6. 2014 sp. zn. 6Tdo 719/2014. Dále poukázala na nesoulad mezi právní větou pod bodem 1 a následnou právní kvalifikací, když v právní větě, které odpovídá skutková věta, bylo uvedeno, že se jednání dopustil se zbraní, přičemž v právním označení soud uvedl, že se jednání dopustil na svědkovi, tj. podle § 175 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, ač mělo být uvedeno podle § 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Jinak za zcela neadekvátní považuje uložený trest, zejména když jednání směřovalo vůči dvěma osobám a když obžalovanému nepolehčuje ani doznání ani bezúhonný život. *Navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o vině pod body 1, 2 výroku rozsudku, ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině pod bodem 3, aby byl obžalovaný pod bodem 1 uznán vinným podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku , pod bodem 2 podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku a nově aby mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody kolem dvojnásobku dolní sazby podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku.*

Krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru uvedenému shora, když musel zčásti přisvědčit důvodnost odvolacím námitkám.Jednání konal v nepřítomnosti obžalovaného, neboť měl vyrozumění o konání veřejného zasedání doručeno řádně a včas na adresu určenou pro doručování pošty a také proto, že bylo zjištěno, že není ve vazbě,výkonu trestu, či zabezpečovací detence. Nicméně veřejnému zasedání byl přítomen jeho obhájce.

Obžalovaný měl od počátku trestního stíhání z důvodu nutné obhajoby ustanoveného obhájce, takže jeho právo na obhajobu bylo plně saturováno. Rovněž bylo zjištěno, že měl zachováno právo po zahájení trestního stíhání se k obvinění vyjádřit, čehož za přítomnosti svého obhájce využil a vypovídal, tak jako i u hlavního líčení. Rovněž bylo zachováno jeho právo vyjadřovat se k provedeným důkazům. Nebylo tedy zjištěno nic, z čeho by bylo možno dovodit, že obžalovaný neměl spravedlivý proces.

Okresní soud také v trestní věci obžalovaného provedl úplné a správné důkazy umožňující mu bez důvodných pochybností v jeho trestní věci rozhodnout. **Pochybil v tom, že**

**1. jednání obžalovaného popsaná pod bodem 1, 2 výroku rozsudku kvalifikoval jako dva samostatné trestné činy, byť se jednalo o pokračování v trestném činu spáchané v jednočinném souběhu ( viz rozhodnutí NS sp. zn. 6 Tdo 604/2006)**,

**2. že v případě skutku popsanému pod bodem 2, při úplnosti správně provedených důkazů, nesprávně jednání kvalifikoval toliko jako přečin podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku (viz rozhodnutí 6 Tdo 719/2014),**

**3. že se dopustil nepřesnosti v právní kvalifikaci jednání obžalovaného pod bodem 1, která byla v rozporu se skutkovou a právní větou, když ve výroku rozsudku uvedl, že obžalovaný spáchal zločin vydírání podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, tj. na svědkovi, byť právní věta zněla, že se jednání dopustil se zbraní a také v tom, co již ale státní zástupkyně nenamítala, že i v tomto případě z popisu skutku vyplývá, že se obžalovaný jednání dopustil na svědkovi.**

Tato pochybení mohl odvolací soud z podnětu odvolání státní zástupkyně podaného v neprospěch obžalovaného napravit, bez toho, že by musel doplňovat dokazování .

Proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d) odst. 2 tr. ř. z podnětu odvolání státní zástupkyně zrušil v napadeném rozsudku výrok o vině pod body 1, 2 výrok o trestu a náhradě škody a za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr.ř.**, při nezměněném výroku o vině pod bodem 3, který odvoláním napaden nebyl** a byl tedy přezkoumán toliko v tom, zda popis skutku a zvolená právní kvalifikace je v souladu**, nově o vině v tomto směru rozhodl**.

Pokud jde o skutek popsaný pod bodem 1 a 2 výroku rozsudku, jednání tam popsané odpovídá provedeným důkazů, tj. výpovědi poškozené xxx, podpořené výpověďmi svědkyň xxx, xxx. V případě skutku popsanému pod bodem 1. soud prvního stupně vycházel zejména z výpovědi poškozené xxx, která popsala situaci v bytě a jednání obžalovaného vůči ní v inkriminovanou dobu v rozsahu, jak je popsán ve skutkové větě napadeného rozsudku, tj. ve stručnosti, že v době, kdy ji obžalovaný vyhrožoval zabitím a odešel si pro nůž, ze strachu vzala telefon, jímž se snažila dovolat PČR na což obžalovaný reagoval tak, že k ní přistoupil s nožem v ruce a požadoval po ní vydání mobilního telefonu, který mu nakonec ze strachu vydala. Pokud jde o skutek **popsaný pod bodem 2** výroku rozsudku,který navazuje na jednání obžalovaného pod bodem 1 tak bylo prokázáno, že poté, co svědkyně xxx, dcera obžalovaného slyšela, že dochází k násilí vůči její matce poškozené xxx, která volala o pomoc a ona i viděla, že obžalovaný drží poškozenou J. za vlasy a v ruce má nůž, přičemž pronášel výroky, že ji podřeže, na obžalovaného zakřičela s tím, že bude volat policii. Obžalovaný reagoval tak, že za ní vyběhl a telefon, který mu na jeho požádání nechtěla vydat, jí nakonec vykroutil z ruky.Bylo tedy zjištěno, že jak poškozená xxx, tak poškozená xxx vnímaly agresivní chování obžalovaného, a proto chtěly obě přivolat pomoc. Obžalovaný toto věděl a chtěl tomu zabránit, způsobem popsaným ve skutkových větách napadeného rozsudku, v případě popsaném pod bodem 1 dokonce za použití nože. V podrobnostech odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, kde

jsou v tomto směru provedené důkazy, včetně obhajoby obžalovaného rozvedeny, takže není důvod je znovu opakovat.

V obecné rovině, v kontextu konstantní judikatury je třeba uvést, že podstatou ustanovení § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku je skutečnost, že za svědka **v materiálním slova smyslu** je třeba považovat každou fyzickou osobu, která událost, jednání a tedy i páchání trestné činnosti vnímala svými smysly a to již v době, kdy jev probíhal. To znamená ještě před tím, než učiní trestní oznámení, ačkoliv v budoucnu bude moci vystupovat v procesním postavení svědka. Znamená to, že jednání pachatele uvedené v ustanovení § 175 odst. 1 tr. zákoníku, které směřuje proti osobě, jež vnímala skutečnosti svými smysly, a které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení a které je pácháno s úmyslem odradit tuto osobu od řádného plnění jejich povinností svědka podle trestního řádu naplňuje znaky skutkové podstaty zločinu podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku. **Osoba, která je v materiálním smyslu svědkem, požívá ochrany podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku od okamžiku, kdy svým vnímáním získala příslušné poznatky.** Smyslem této zvýšené ochrany, která je svědkem v materiálním slova smyslu je především zajistit, aby v žádném stadiu řízení nebyla vystavena útokům podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, pokud by jakkoliv souvisely s výkonem jejich povinnosti, které má svědek ve formálním řízení konaném před orgánem veřejné moci. Smyslem tohoto ustanovení je také to, aby prostřednictvím zvýšené ochrany svědků byly zajištěny podmínky pro objektivní rozhodování orgánů veřejné moci, které mimo jiné vycházejí z různých svědectví osob. **Z hlediska zavinění** jde o jinou skutečnost, k níž se podle § 17 písm. b) tr. zákoníku přihlédne i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl. **To znamená, že pachatel u této zvlášť přitěžující okolnosti nemusí vědět, že jde o osobu v postavení svědka a postačí, že zná skutkové okolnosti, ze kterých se vyvozuje, že jde o svědka, který má povinnosti z takového postavení vyplývající ( viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 6 Tdo 719/2014).**

Tedy na základě provedeného dokazování bylo možno u obžalovaného dovodit **prokázání úmyslu**, spočívajícího v přimění poškozených xxx a xxx, **za použití násilí** (u xxx i za použití nožem a u xxx kroucení rukou do doby, než ji vypadl telefon) k tomu, **aby něco nekonaly** (tedy aby nevolaly PČR ), **a ne aby něco toliko opominuly**, jak dovodil soud prvního stupně pod bodem 2 a proto také bylo možno dovodit, **že se těchto jednání dopustil na svědcích.**

**V kontextu výše uvedeného proto v posuzovaném případě popsaném pod bodem 2 nelze souhlasit s právní kvalifikací tohoto jednání toliko podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a ani s odůvodněním tohoto právního závěru na straně 9 napadeného rozsudku, kde soud uvedl, že u obžalovaného v případě právní kvalifikace podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku by se jednalo o nepřípustný postup, který by byl v rozporu se zásadami trestního práva, neboť by šlo extrémně rozšiřující výklad tohoto ustanovení.**

Vzhledem k výše uvedenému proto odvolací soud, po přezkoumání napadeného rozsudku z podnětu odvolání státní zástupkyně dospěl k závěru uvedenému ve výroku rozsudku shora a **jednání obžalovaného pod bodem 1, 2 výroku rozsudku kvalifikoval jako dílčí útoky pokračujícího zločinu vydírání podle § 175 odst. 1 odst. 2 písm. c), e) tr zákoníku, tj. pod bodem 1 spáchaného na svědkovi a se zbraní a pod bodem 2 spáchaného na svědkovi.** Tyto útoky byly vedeny jednotným záměrem, tj. přimět poškozenou x x x a svědkyni P. za použití násilí, či pohrůžky násilím k určitému konání naplňujícím skutkovou podstatu stejného trestného činu, tj. vydírání a byly spojeny obdobným způsobem provedení a blízkou souvislosti časovou, když tato jednání se odehrála stejné noci v rozmezí od půlnoci do 00.30 hodin (viz § 116 tr. zákoníku).

Vzhledem ke změně ve výroku o vině pod bodem 2, 3 výroku rozsudku a při nezměněném výroku o vině pod bodem 3 výroku rozsudku, musel odvolací soud nově rozhodnout o trestu, za celé protiprávní jednání obžalovaného. Při rozhodování o druhu, výměře a účelu trestu vycházel z kritérií uvedených v ustanovení § 39 tr. zákoníku.Po vyhodnocení povahy a závažnosti posuzované trestné činnosti, osoby obžalovaného a dosavadního způsobu života dospěl, pokud jde o druh a výměru trestu **ke stejnému závěru jako soud prvního stupně najmě, když jednání pod bodem 1, 2 výroku rozsudku kvalifikoval jako jeden trestný čin a nikoliv dva.** Z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že v něm má obžalovaný od roku 1984 do roku 2004 8 záznamů, a to i pro jednání, která již v současné době nejsou postižena trestním zákoníkem a dále pro majetkovou trestnou činnost, když **z posledního výkonu trestu odnětí svobody se vrátil 13. 5. 1994**. Naposledy byl odsouzen OS v Bruntále, pobočka Krnov dne 19.1.2004, pod sp. zn. 18 T 5/2004, pro trestný čin podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. k trestu OPP, který vykonal dne 1.6.2005. Předchozí odsouzení obžalovaného i vzhledem k odstupu doby, nelze hodnotit jako okolnosti přitěžující, ale jako sklony obžalovaného k protiprávním jednáním jiného druhu, než o jaký jde v posuzované trestní věci. V této se jednalo o násilnou trestnou činnost, jejímž motivem byla především žárlivost a také spolupůsobil vliv alkoholu a v podstatě se jednalo i o jistý ojedinělý exces, chování obžalovaného. Jako přitěžující okolnost poté soud druhého stupě vyhodnotil toliko to, že obžalovaný spáchal více trestných činů, byť velmi závažného charakteru. Při ukládání trestu vzal soud také v úvahu to, že obžalovaný již s poškozenou nadále nebydlí, což vyplynulo i z výpovědi poškozené J.. Trest poté obžalovanému vzhledem k výše uvedeným skutečnostem uložil podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, tj. v rámci trestní sazby, která činí 2 roky až 10 let a to jako trest úhrnný, a to v trvání 3 let, jehož výkon mu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let, tedy na horní hranici. Takto uložený trest, a to vzhledem k okolnostem případu odpovídá i škodlivosti jednání obžalovaného i všem kritériím uvedeným v ustanovení § 39 tr. zákoníku. Současně znovu obžalovanému podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku uložil jako podmínku pro osvědčení, aby se ve zkušební době zdržel požívání alkoholických nápojů, či jiných návykových látek, a to v jakémkoliv množství. Bude tedy záležet na obžalovaném, zda vyhoví podmínkám podmíněného odsouzení. V případě jakéhokoliv úmyslného jednání, či porušení podmínky požívaní alkoholu, může dojít k tomu, že soud výkon podmíněně odloženého trestu nařídí, a to i v průběhu zkušební doby a obžalovaný by jej musel vykonat.

Znovu poté odvolací soud rozhodl podle § 229 odst. 1 tr.ř. ve vztahu pojišťovně VZP ČR, z důvodů uvedených v odůvodnění napadeného rozsudku, s čímž se ztotožnil.

**P o u č e n í :**

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i neprospěch obviněného
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l.) tr.ř. nebo 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání

V Ostravě dne 20.října 2015

**JUDr. Eva D v o ř á k o v á , v.r.**
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Štablová